

[Kent Kirk]

grund af, at Ministerrådet ikke ønsker at lytte til Europa-Parlamentet, blokerer det det og siger: lad os så se, hvad Kommissionen siger; kan vi bruge Kommissionen som murbrækker i Ministerrådet?

Alt dette vil blive ændret med den nye procedure, og derfor vil det i princippet virke på den måde, at det kommer til at gå hurtigere med behandlingerne i de tre institutioner. Det er den politiske realitet i det.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne i tilslutning til det sidste, der er sagt her, aflægge det vidnesbyrd, at forskellen på hr. Kent Kirk og hr. Ivar Nørgaard ikke er, at den ene har læst det bedre, forstået det bedre, end den anden, men at den ene har nyere erfaringer fra Europa-Parlamentet end den anden. Hr. Ivar Nørgaard har glemt, hvad han selv lærte, da han var dernede. Det har hr. Kent Kirk derimod en tydelig fornemmelse af.

Hvad har hver gang været Parlamentets rolle? Det har været at presse på og presse på og presse ministrene til at gøre noget. Er det det, det får større mulighed for nu? Nej, det får kun chancen for at bremse ministrene. Jeg har aldrig set Parlamentet i den rolle, hvor det ville bremse ministrene. Det er ministrene, der normalt er kommet 10 eller 15 år efter, at Europa-Parlamentet har bearbejdet tingene.

Og nu kommer det væsentlige, som hr. Kent Kirk havde fat i, og som vi alle sammen har på fornemmelsen. Det er, at mange ministre har talt til Europa-Parlamentet i samme nedladende tone, som også hr. Ivar Nørgaard talte i i dag om Europa-Parlamentet, og det er det, der har skabt en dårlig atmosfære og bragt Europa-Parlamentet til nu og da at bygge hindringer, specielt i budgetdebatten. Det er det, der nu rådes bod på, fordi man giver Parlamentet en smule mere prestige og dermed en smule mere ro, og man fjerner noget af den frustration, som har været dernede.

Det er sådan, sagen skal forstås, og dér har hr. Kent Kirk fuldstændig fingeren på pulsen.

Formanden:

Vi nærmer os afslutningen af denne række af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg takker hr. Kent Kirk, fordi han indrømmede, at han tog fejl. Det var jo det, der skete. Der står ikke, at der nu er en tidsbegrænsning, og det indrømmer hr. Kent Kirk. Det er sørgeligt, at man tit vurderer de her ting på et falsk grundlag, og det er det, hr. Kent Kirk har gjort.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg er dybt forbløffet over, at man skal høre fra socialdemokratiet, at man er modstander af, at Europa-Parlamentet er i stand til at stoppe overgreb på mindretalssynspunkter ved at forlange, at Ministerrådet skal tage en entydig bestemmelse om et sådant punkt. Det er helt fantastisk at høre, at en socialdemokrat, der skulle være internationalist og prøve på at beskytte mindretalssynspunkter, her pludselig har fuldstændig det modsatte synspunkt.

Men så kommer der en anden ting. Det er en pseudodiskussion, der føres, for hvem tror for alvor på, hvis der er et flertal i Ministerrådet, at der så ikke også er et flertal i Europa-Parlamentet for den samme sag? Det er de samme parlamentarikere, der repræsenterer landene såvel i Ministerrådet som i Europa-Parlamentet. Det er tænkte, og det er fortænkte sager, hr. Ivar Nørgaard prøver på at slå sig op på.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg er næsten nødt til at gå herop igen, for hvis hr. Ivar Nørgaard opfattede mit indlæg som en indrømmelse af, at jeg tog fejl, så må jeg sige, at hr. Ivar Nørgaard tog fejl.

Det, jeg ønskede at sige til hr. Ivar Nørgaard, var, at Europa-Parlamentet har ingen interesse i at blokere i første omgang, for det kommer ind senere i proceduren, og det får samrådsproceduren med Ministerrådet. Det vil alt andet lige medføre en hurtigere behandling af de forslag, EF-Kommissionen har fremsat både til Parlamentet og til Rådet. Det vil jeg gerne have står klippefast.